

ВЯРАТА И СЕМЕЙСТВАТА

Старейшина Ръсел М. Нелсън

от Кворума на дванадесетте апостоли

Среща край огнището на ОСЦ за несемейните младежи
6 февруари 2005 г. • Университет „Бригъм Йънг“

Братя и сестри, аз съм изключително щастлив да съм с вас по този специален случай. Съжалявам, че сестра Нелсън хвана една настинка и я оставих у дома. Впечатлен съм от тази огромна конгрегация от несемейни младежи. Още много други са събрани из Северна Америка, Централна Америка, Южна Америка, Европа, Азия, Африка и островите из моретата. Моля се Господният Дух да бъде с нас. Тъй като тези заседания се превеждат на 28 езика, се молим и за нашите преводачи.

На всеки младеж нося поздрав и обич от Президент Гордън Б. Хинкли, президент Томас С. Монсън, президент Джеймс Е. Фауст и моите братя от Кворума на дванадесетте апостоли. Благодарим ви за вашата вяра, вашата преданост и желанието ви да служите на Господ. Обичаме всеки един от вас.

Бих ви помолил само за момент да спрете да си водите бележки и да надникнете – всеки за себе си, в душите си. Тази вечер вие сте нетърпеливи и млади. Много от вас са студенти с големи амбиции за бъдещето. Искам сега да помислите. Да помислите за себе си, не каквито сте в момента, а каквито ще станете след 50 години. Погледнете какви бихте били тогава през вашия въображаем тунел във времето. Вашите широки възгледи и тесни кръстове ще са сменили местата си. Ще сте приключили своята кариера. Работните ви дни ще са свършили – край на дупченето на перфокарти, край на събирането на чекове за заплати. Следите ли мисълта ми?

И сега ето въпросите ми: Какво *виждате* във себе си след 50 години? Какви искате да *бъдете* след 50 години? Какво *желаете истински* най-много от всичко след 50 години?

Мисля, че мога да чуя как работят умовете ви. Някои от вас биха казали, „Просто бих искал да съм жив след 50 години“. Добра идея. Катастрофите и болестите са част от земния живот, което значи, че след 50 години някои от вас няма да са тук. Но повечето ще бъдат. Така че планирайте пред вид правилото, не по изключение. Някои от вас ще видят в бъдеще слава и богатство. И повечето от вас искат семейства.

Ако сестра Нелсън беше тук, щях да я покана да застане до мен. Както знаете, мъжът без жената не е в Господа¹. Възможно е това, че сме заедно сега да ви помогне в планирането и постигането на това, което желаете да станете. Заглавието на посланието ми тази вечер е „Вярата и семействата“. Нарочно поставих вярата първа. Това винаги е било пътеводната звезда в семейния ни живот: да имаме вяра да търсим *първо* царството Божие. Научихме, че непоклатимата вяра в Господ обогатява семейния живот и обич. Вярата в Него увеличава способността на човек да обича и количествено, и качествено.

Преди повече от 50 години ние бяхме несемейни младежи, като вас сега. Тази снимка е правена по онова време. И двамата бяхме студенти в университета. Аз бях второкурсник

в доболнична подготовка; тя беше първокурсничка на стипендия. Бяхме много влюбени. Мисля, че може да почувствате това от снимката. Братя, не можете да ме обвините, че съм бил влюбен в нея, нали?

Благодарим ви, че показате снимката. Наистина вече не изглеждаме като тогава. Но за мен сега сестра Нелсън е дори още по-хубава!

Кариерата ми като доктор по медицина завърши. Всичките ми многобройни операции са извършени. По същия начин сестра Нелсън имаше изключително важни отговорности като майка на десет деца. Забравих да спомена, че първите ни девет деца бяха само малки момичета. Домът ни бе като момичешко общежитие, докато не се появи единственият ни син. Горкото момче! През първите няколко години той не знаеше коя бе истинската му майка.

Сега животът на сестра Нелсън е напълно зрял. Тя по-малко взискателната роля на баба на нашите внуци, много от които са тук тази вечер. Биха ли станали за момент всички членове на семейството ми? Бих

помолил операторите да ги покажат, така че и останалите да могат да ви видят. Ние сме благословени с 56 внука и 14 правнука. Тук е и последният ни внук - само на две седмици.

Тази бройка изглежда ще расте.

Обмислях да покажа снимки на всеки от нашите 106 членове на семейството. После си спомних за бабата, пътуваща в самолета до един непознат. Оживеният ѝ разговор за нейното семейство довел до въпроса „Показах ли ви снимка на моите внуци?“

Съседът по кресло отвърнал: „Не! За което благодаря!“

Няма да ви показвам повече снимки. Това бездруго няма да помогне. Красотата на семейството ни е повече от физическа. Тя е духовна. Няма двама еднакви члена. Всеки е уникален и специален.

Какво е най-важно за сестра Нелсън и мен сега? Че сме съпруг и съпруга, свързани за време и за вечността. Децата ни са родени в завета и са запечатани за нас завинаги. Каква радост носи това знание!

Когато се венчахме в храма, не знаехме много стихове. Но знаехме Матей 6:33: „Но първо търсете Неговото царство и Неговата правда; и всичко това ще ви се прибави“. Както вече казах, това стана пътеводна звезда за всяко общо наше решение. Едва години по-късно научихме, че преводът на Джозеф Смит на този стих е дори по-убедителен и ясен: „не търсете нещата от този свят, но първо търсете да изградите Божието царство и да установите Неговата праведност, и всички това ще ви се прибави“ (Пр. Дж. С., Матей 6:38). Ние сме били направлявани добре от този стих! Бях много вдъхновяван от тази жена с вяра, която стоя до мен всичките тези години. Благодарение на нея получих благословии, които са най-важните за мен.

За половин век нещата се промениха. Светът боледува духовно. Тази болест се шири бързо. Изкушенията, които ни карат да грешим, надхвърлят всичко, което знаехме ние на ваша възраст. Навлизате в една консуматорска култура, обсебена от материалистични цели. Множествата се покланят в капището на егоизма. Високи гласове защитават измамното учение, че всички начини на живот са с еднаква стойност. Хората искат повече права, отколкото отговорности. Те изглеждат по-загрижени за титли, отколкото за просвещение. Отговорното бащинство се определя като седмично посещение и финансова издръжка. Накратко, изправени сме пред смушаваш ума морален обрват.

На фона на това духовно разложение на сцената се явяват вие, несемейните младежи на Църквата. Имате твърдата основа на вярата. Вие сте пример за подражание както в ухажването, така и в брака. Вие знаете кое е правилно и кое грешно! Вие удържате позицията! Знаете ученията на Господ. И ще учите своите деца и внуци на тях. Вие сте „надеждата на Израил, армия на Сион, чедата на обетования ден“². Вие имате много повече духовна сила от нас на ваша възраст. Докато напредвате по бойното поле на живота, сте причислени към „заветния народ Господен, ...пръснат по... земята;... въоръжени с праведност и със силата Божия във велика слава“ (1 Нефи 14:14). Ние много, много се гордеем с вас!

Като погледнем назад, сестра Нелсън и аз можем честно да кажем, че семейството ни и членството ни в Църквата са най-важни за нас. Колко благодарни сме, че последвахме съвета на църковните ръководители да склучим брак в храма, да имаме деца и да служим на Господ! Ако бяхме поставили образованието си *преди* нашето семейство, нямаше да бъдем тъй благословени сега. Образованието за нас бе дълъг процес. Получаването на две докторски степени ми отне много време. После дълги години полагахме усилия да получа хирургическа специализация. Изпратих първа сметка за хирургически услуги цели 12 години след излизането ми от медицинското училище! Тогава вече имахме пет деца. Но някак си се справихме.

Отдавам дан на сестра Нелсън, която никога не ропта, че трябваше да се задоволява с много малко. Спомням си една преживелица една вечер в центъра на Бостън. Разхождахме се по „Бойлстън стрийт“. Минахме покрай един мебелен магазин. Сестра Нелсън долепи нос до витрината и попита, „Мислиш ли, че някога ще можем да си позволим една лампа?“

Братя, предлагам да търсите спътница с далечна перспектива, като сестра Нелсън. На всяка сестра предлагам да мотивирате съпруга си да стане всичко онова, което той иска да бъде, дори ако това изисква дълго време.

Ние вкусихме и от успехите, и от нещастията на живота. Справяхме се с разочарования, болести и смърт сред децата ни. Но смъртта не може да раздели семейство, запечатано в храма. Периодът на раздяла е само временен. Благодарение на великия план на щастие на Господ всички ние можем да се изправим пред бъдещето с голяма вяра и оптимизъм.

Сестра Нелсън и аз научихме, че животът не е пиеса в едно действие. В него наистина има доземен период. И наистина има живот след смъртта. Доземната и земната части са само прелюдия към живота ни след смъртта. Знанието на трите степени на славата, както са открити на пророците, ни дава бърз поглед за възможностите ни след смъртта³. Вечният живот е славен и си струва изпитанието.

Доземният период има важни опори на учението, които укрепват вярата ни. По това време е установено вечното Евангелие. Преди сътворението на света е бил създаден планът на спасението⁴. Той включвал славната възможност на божествено наследство за нас в царството Божие⁵.

Главно нещо в този план е Единението на Исус Христос. На доземните съвети Той бил предопределен от Своя Отец да извърши единение за греховете ни и да разкъса връзките на физическата и духовна смърт⁶. Исус заявява: „Аз съм... подготвен от основаването на света да... изкупи Своя народ... В Мен цялото човечество ще има живот, и то завинаги, тъкмо онези, които повярват в Моето име” (Етер 3:14). Покъсно Павел добавя, че Църквата е „съграден(а) върху основата на апостолите и пророците, като е крайтъгълен камък сам Христос Исус” (Ефесяните 2:20).

Семейството също е централно в плана на Бог. Всъщност цел на плана е издигането на семейството. Светът бил създаден така, че ние като досмъртни духовни деца на нашия Отец в Небесата да можем да дойдем на земята и да получим физически тела. Ние сме тук, за да бъдем изпитани и проверени⁷. Ние сме тука да „избер(ем) свобода и вечен живот,... или да избер(ем) пленничество и смърт” (2 Нефи 2:27). И най-хубавото – на нас ни е разрешено да се влюбваме, да сключваме брак и да имаме деца в семействата си.

Някои благословии е трябвало да бъдат запазени за последните дни. Господ планирал да открие „скритото още от създанието на света” (Матей 13:35). Тези скрити неща включвали откровения, както било записано в Книгата на Мормон⁸. Те включвали и обредите и заветите на светия храм⁹. Пред Пророка Джозеф Смит Господ заявил, „Аз благоволявам да разкрия на Своята църква неща, които са били пазени скрити отпреди основаването на света, неща, които се отнасят до диспенсацията на пълнотата на времената” (У. и З. 124:41).

„...обредът на кръщение за мъртвите... е учреден (също) отпреди основаването на света” (У. и З. 124:33). Спасението по този начин станало достъпно за онези,

„които ще умрат без познание за Евангелието” (У. и З. 128:5). Между поколенията била осигурено спояващо звено, тъй че между диспенсации, ключове, сили и слава да настъпи цялостно, пълно и съвършено съединяване¹⁰. Това спояване на поколения е толкова важно, че целите и на света, и на Църквата щели да бъдат поразени, ако семействата не били запечатвани в свети храмове¹¹.

Подготовката за нашето смъртно съществуване започва още в доземното царство. Преди сътворението на света всеки от нас е съществувал като духовно дете на небесни родители. Сред нас били благородните и великите¹². Авраам¹³, Еремия¹⁴, Джозеф Смит¹⁵ и други¹⁶ били предопределени да станат Божии пророци, някои от които щели да бъдат мъченици на Неговата свята кауза¹⁷. Начинът на предаване на свещеничеството трябвало да „дойде от бащите от началото на времето, тъкмо... преди основаването на земята” (Авраам 1:3).

Господ учи, че „за да се придобие най-висшата степен (на селестиална слава), човек трябва да влезе в този ред на свещеничеството (което значи новият и вечен завет на брака); и ако той не стори това, не може да я придобие” (вж.. У. и З. 131:2–3).

Сестрите получили специален дар. На тях им било позволено, според Господ, „да се умножават и да изпълват земята... и за да се изпълни обещанието, което беше дадено от Отца Ми преди основаването на света,... за тяхно възвисяване във вечните светове, тъй че да могат да раждат душите на човеците... в това се продължава делото на Отца Ми, та да може Той да бъде прославен” (У. и З. 132:63). Помислете за величието на това позволение. Когато една майка добие и се грижи за дете, тя не само помага земята да отговори на целта на сътворението си¹⁸, тя прославя Бог!

Като деца в завета ние сме били избрани да служим на Спасителя. Апостол Павел учи, че Господ „ни е избрал в Него преди създанието на света” (Ефесяните 1:4)¹⁹. Като част от това предопределение Бог създал условия, които ни позволяват да получим благословиите Му. Те трябва да бъдат предадени чрез подчинение на законите, на които се основават благословиите Му²⁰.

Едно от тези условия се отнася до необходимостта да преодолеем изкушенията на света²¹. Преди сътворението на света била позволена съпротива от страна на Сатана²². Той винаги воювал срещу свящото дело на Спасителя и ще продължи да го прави. Той противостоял на Пророка и на Писанията на Възстановяването. И днес Сатана избира да води пряка война срещу

сърцевината на Божествения план, която е семейството. Признаците на неговите атаки са навсякъде около нас. Броят на зрелите възрастни, сключващи брак, намалява²³, както и раждаемостта²⁴. Възрастта, на която двойките се женят, расте²⁵, расте и броят на неженените двойки²⁶. Неморалността и порнографията са широко разпространени и гибелни²⁷.

С такова духовно боледуване навсякъде около нас е нужна истинска вяра в Господ и Неговото Евангелие, за да устоим на атаките на противника. Настоячиво ви моля да се откажете от всякакво безбожие, физическо и духовно²⁸. Дръжте се здраво за железния прът на Евангелието!

Братя и сестри, преди сътворението на света Евангелието е било в центъра на вечния план на Бог. То е вечно Евангелие – сега възстановено в пълнотата му²⁹. С подобна основа тази Църква няма да бъде помръдната от мястото ѝ³⁰ дори през Хилядолетието³¹. Евангелието на Исус Христос е сигурна основа, връз която можем да градим личната си вяра. Някои от нас са слаби; някои са силни. Можем да се люшваме като „морски вълни, които се тласкат и блъскат от ветровете“ (Яковово 1:6), или можем да се закотвим с въжета от духовна стомана, закоренени и основани във вечните истини на Евангелието³².

Такава вяра няма да предотврати житейските проблеми, но ще помогне, когато нещата се объркат. На добрите хора се случват лоши неща. Стават катастрофи. Някои семейни двойки може да не бъдат благословени с деца. Други може да не сключат брак в този живот или да се окажат женени за някой, който не успява да спазва заповедите. Господ е наясно с тези обстоятелства. Той ще дари всичките благословии, които пази за верните Си деца – по Свой собствен начин и във време, което Той определи³³. Бъдете праведни, бъдете търпеливи, придържайте се към вечната перспектива и ще бъдете защитени³⁴.

През годините ще забележите, че апостолите и пророците проповядват правилото. Ние не проповядваме изключения от правилото. Изключенията са оставени на личното право на избор и отговорност. Господ знае, че живеем в несъвършен свят. Знае, че „узрява в беззаконие“ (У. и З. 18:6). Отсъжденията Му ще са безпристрастни, честни и милостиви.

Преди десет години Първото Президентство и Кворумът на дванадесетте апостоли, предвиждайки това духовно свличане, подготвиха една прокламация към света за семейството. Днес тя е дори още

по-актуална. Ние провъзгласяваме, „че бракът между мъжа и жената е постановен от Бог и че семейството заема централно място в плана на Твореца за вечната съдба на Неговите деца.

Всички човешки същества – мъже и жени – са създадени по подобие на Бог. Всички те са любими духовни синове и дъщери на небесни родители и като такива всички имат божествена природа и съдба. Полът е съществена характеристика на личността в доземното, земното и вечното самосъзнание и цели...

Първата заповед, която Бог дава на Адам и Ева, се отнася до възможността им да станат родители като съпруг и съпруга. Ние заявяваме, че заповедта на Бог към Неговите деца да се плодят и размножават по света остава в сила. Също така заявяваме, че Бог е заповядал да се използват свещените сили за създаването на потомство само между мъж и жена, законно свързани като съпруг и съпруга.

Ние заявяваме, че начинът, по който земният живот е създаден, е божествено определен. Ние потвърждаваме светостта на живота и неговата важност във вечния план на Бог.”

Сега, скъпи приятели, отбележете това предупреждение: „... тези, които нарушават заветите за целомъдрие, които безчестят брачния партньор или детето си, или които не изпълняват семейните си задължения, ... един ден ще бъдат отговорни пред Бог за това. Също така предупреждаваме, че разпадането на семейството ще донесе на отделните хора, общностите и нациите нещастията, предсказани от древните и съвременни пророци“ („Семейството: Прокламация към света“, *Ensign*, ноември 1995 г., стр. 102.)

Ако следвате тази прокламация, братя и сестри, ще бъдете благословени. Бож е жив и ни обича³⁵. С Негова помощ можем да подхраним своята вяра и семейства. Можем да бъдем достойни за това обещание от Господ: „...ако един мъж се ожени за жена чрез словото Ми,... и чрез новия и вечен завет, и той бъде запечатан върху тях чрез Светия Дух на обещанието,... (те) ще наслед(ят) престоли, царства, княжества, ...сили (и) владения“ (У. и З. 132:19).

Свидетелствам, че вашата вяра и вашите семейства ще ви донесат велика радост, тук и в отвъдното. Бог е жив. Исус е Христос. Неговата Църква бе възстановена. Ние сме водени от Негов пророк, президент Гордън Б. Хинкли. Оставям върху всеки от вас, мои обични младежи на Църквата, своята любов и благословия, в името на Исус Христос, амин.

Бележки

1. Вж. 1 Коринтяните 11:11.
2. Вж. „Надежда на Израил,” *Hymns*, № 259.
3. Вж. 1 Коринтяните 15:40–41; У. и З. 76:50–113; 88:17–32; Пр.Дж.С., 1 Коринтяните 15:40.
4. Вж. 1 Нефи 10:18; Мосия 15:19; Алма 12:25, 30; 18:39; 22:13–14; 42:26; У. и З. 76:12–13.
5. На народа от Стария свят Господ казва, „Дойдете вие, благословени от Отца ми, наследете царството, приготвено за вас от създаването на света”(Матей 25:34). Народите от древна Америка също били учени, че „тези, които са повярвали в Светия Израилев, ... ще наследят царството Божие, което беше приготвено за тях от основаването на света” (2 Нефи 9:18; вж. и Етер 4:19).
6. Вж. Иоана 17:5, 24; 1 Петрово 1:19–20; Мосия 4:6–7; 18:13; 3 Нефи 26:3–5; У. и З. 93:7–9; Моисей 5:57; Пр.Дж.С., Битие 5:43; 14:30–31.
7. Вж. Авраам 3:24–25.
8. Вж. 2 Нефи 27:10.
9. Вж. У. и З. 124:40–41.
10. Вж. У. и З. 128:18.
11. Вж. У. и З. 138:47–48; вж. и У. и З. 2:1–3; 110:14–16; Джозеф Смит—История 1:39.
12. Вж. Алма 13:3, 5, 7; У. и З. 132:28; 138:55–56; Авраам 3:22–23.
13. Вж. Авраам 3:23.
14. Вж. Еремия 1:4–5.
15. Вж. 2 Нефи 3:5–15; У. и З. 27:2; 138:53–55.
16. Вж. У. и З. 138:53.
17. Вж. Лука 11:49–51.
18. Вж. У. и З. 49:16–17.
19. Вж. и Ефесяните 1:5. Павел също учи, че Бог „ни е спасил и призвал със Своето призвание... според Своето намерение и според благодатта, дадена нам в Исуса Христа преди вечните времена” (2 Тимотей 1:9; вж. и У. и З. 38:1–4; Авраам 3:22–26). Важно е да се отбележи, че Книгата на Мормон служи „да покаже на остатъка от дома Израилев великите дела, които Господ е извършил за бащите им, за да могат те да разберат заветите Господни” (Книгата на Мормон, титулната страница).
20. Вж. У. и З. 130:20–21; 132:5, 11–12.
21. Вж. 2 Нефи 2:11–13.
22. Вж. Пр. Дж. С., Откровението 12:6–8.
23. Вж. David Popenoe и Barbara Defoe Whitehead, *The State of Our Unions: The Social Health of Marriage in America, 2004* (Rutgers University: The National Marriage Project, юни 2004г., стр. 16–18, <http://marriage.rutgers.edu/>).
24. Вж. Popenoe и Whitehead, *The State of Our Unions*, стр. 21–23.
25. Jason Fields, „America’s Families and Living Arrangements: 2003,” U.S. Census Bureau, ноем. 2004 г., стр. 12–13, (www.census.gov/prod/2004pubs/p20-553.pdf).
26. Вж. Popenoe и Whitehead, *The State of Our Unions*, стр. 20–21.
27. В. J. Sigismund, „XXX-ceptable,” *Newsweek Web Exclusive*, 2 юли 2003 г., (www.keepermedia.com/pubs/Newsweek/2003/07/02/309790). Порнографията е голям бизнес в САЩ, който създава около 12 милиарда долара годишно (вж. www.internetfilterreview.com/internet-pornography-statistics.html).
28. Вж. Мороний 10:32; Пр.Дж.С., Матей 16:26.
29. Вж. Деянията 3:20–21.
30. Вж. Даниил 2:28, 31–44; У. и З. 65:2–6; 124:45.
31. Вж. Брус Р. МакКонки, *The Millennial Messiah*, 1982 г., стр. 672.
32. Вж. Ефесяните 3:17–19; Колосяните 2:6–7; Еламан 5:12. Помнете, че разумният човек строи къщата си на канара, а не на подвижен пясък (вж. Матей 7:24–27).
33. Вж. У. и З. 130:20–21.
34. Границите на човешката перспектива трябва да бъдат вечни по обхват. Павел учи, „Ако само в тоя живот се надяваме на Христа, то от всички те човеци ние сме най-много за съжаление” (1 Коринтяните 15:19).
35. Вж. 1 Нефи 11:16–17.